

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10 000 Zagreb

Posl.br. Pn-1716/2022-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Borni Pešku, u pravnoj stvari tužitelja mldb. Mihaela Đurana iz Dugog Sela, Ivana Gorana Kovačića 26, OIB: 65006198994, kojeg zastupa pun. Davor Pavičić, odv. u OD Pavičić i partneri iz Zagreba, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 04. ožujka 2026. u prisutnosti pun. tužitelja i zz tužitelja, 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 692,10 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 04. veljače 2022. pa do isplate do 31. prosinca 2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 31. prosinca 2024. godine po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

II U preostalom dijelu tužbeni zahtjev se odbija.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 765,97 EUR zajedno sa zateznim kamatama.

II Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.470,92 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 26. svibnja 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 09.11.2021. god., u Dugom Selu, u ulici Josipa Zorića 86, tužitelj je stradao u prometnoj nezgodi kao biciklist prelazeći preko pješačkog prijelaza. Za nezgodu je odgovoran Mladen Šimunec iz Lukarišća, Kozinska ulica 2A, koji je upravljajući vozilom reg.ozn. ZG 4368 IH, udario s lijeve strane tužitelja biciklistu na pješačkom prijelazu te mu je prešao jednim kotačem preko lijevog gležnja. Vozilo štetnika je u vrijeme nezgode bilo osigurano kod tuženika, broj police br. 017002337394. Tužitelj je u nezgodi zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u KBC Zagreb. Nadalje, tužitelju su uslijed predmetnog štetnog događaja uništene tenisice marke „Adidas“, vrijednosti 445,00 kn i bicikl Spring Amort Cobra K 300/20, vrijednosti 517,05 kn, stoga isti potražuje predmetni trošak uništenih stvari zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Osim oštećenih stvari, tužitelj je pretrpio materijalnu štetu u vidu troška članarine u klubu, koji ga obvezuje na plaćanje polovine iznosa u razdoblju tijekom kojeg nije u mogućnosti ići na treninge. S obzirom da tužitelj nije mogao trenirati 4 mjeseca, potražuje naknadu iznosa za dvije članarine. Tužitelj u skladu sa odredbom iz čl.1100., st.1. i 2. i čl.1095. Zakona o obveznim odnosima potražuje sljedeću naknadu štete: zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te za tuđu pomoć i njegu 20.040,00 kn; za uništene stvari, u iznosu od 962,05 kn; za trošak članarine u klubu, u iznosu od 400,00 kn; ukupno: 21.402,05 kn. Tužitelj se u mirnom postupku dana 03.02.2022. god. odštetnim zahtjevom obratio tuženiku, koji mu je na ime naknade neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete isplatio nespornan iznos od 9.940,00 kn, dok je za uništene stvari isplaćeno 250,00 kn. Slijedom navedenog, tužitelj potražuje naknadu umanjenu za nesporno plaćeni iznos: zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te za tuđu pomoć i njegu 10.100,00 kn; za uništene stvari, u iznosu od 712,05 kn; za trošak članarine u klubu, u iznosu od 400,00 kn; ukupno: 11.212,05 kn. Sukladno čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14), tužitelj potražuje zakonsku zateznu kamatu, na iznos neimovinske i imovinske štete, počevši od dana nakon što je tuženiku podnesen odštetni zahtjev, odnosno od 26. 02. 2022. god., pa do isplate. Stoga predlaže da sud donese presudu kojom će tuženiku naložiti tužitelju na ime naknade štete isplatiti iznos od 11.212,05kn zajedno sa zateznom zakonskom

kamatom od podnošenja odštetnog zahtjeva, uz naknadu parničnog troška. Kao dokaze svojim navodima prilaže Potvrdu PP Dugo Selo, med. dokumentaciju, fotografije uništenih stvari, račune, odštetni zahtjev, predlaže saslušanje tužitelja, med. i fin. vještačenje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je nesporno da se dana 09.11.2021. godine dogodila prometna nezgoda u kojoj je tužitelj stradao kao vozač bicikla. Za prometnu nezgodu djelomično je odgovoran osiguranik tuženika koji je upravljao vozilom reg. oznake ZG-4368-IH. Također je nesporno da je u mirnom postupku kao nesporno tužitelju isplaćen iznos od 10.190,00 kn na ime naknade neimovinske i imovinske štete. Tuženik osporava utuženu visinu štete kako u ukupnom iznosu, tako i po pojedinim zatraženim vidovima štete, kao i zatraženi tijekom zakonske zatezne kamate. Naime, tuženik ističe kako tužitelj nije točno opisao dinamiku i mehanizam nastanka predmetne prometne nezgode te osporava navode tužitelja u tom dijelu. Nadalje, iz potvrde MUP-a od dana 14.12.2021. godine razvidno je kako postoji dvojaka odgovornost za navedeni štetni događaj. Naime, iz potvrde MUP-a razvidno je kako je tužitelj počinio prekršaje iz čl. 47 st. 1. i čl. 109 st. 1 Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Uz navedeno isti nije nosio reflektirajući prsluk, a zbog čega je u noćnim satima (kada se nesreća i dogodila) bio slabije uočljiv. Slijedom navedenog tužitelj ističe prigovor doprinosa tužitelja od barem 50% za nastanak predmetne prometne nezgode. Tuženik smatra kako je navedenom isplatom od 10.190,00 kn tužitelju u cijelosti i pravično naknađena šteta. U odnosu na tužiteljevo potraživanje za štetu na stvarima u vlasništvu tužitelja, odnosno za bicikl, tenisice i članarinu u klubu, tuženik se očituje na način da isto u cijelosti osporava budući da je na ime naknade štete za navedene stvari isplaćeno već 250,00 kn. Dalje, iz dostavljenih dokaza uz tužbu nije uopće razvidno da su navedeni računi plaćeni te smatra kako je isplatom iznosa od 250,00 kn na ime navedenoga u cijelosti ispunjena obveza tuženika. Naime, bicikl, ako se uopće radi o onome navedenom u računu nije uništen, a uz to u trenutku štetnog događaja isti je bio star sedam godina te gotovo sigurno ne bi postigao vrijednost koju tužitelj navodi. Dalje, tenisice koje tužitelj navodi također nisu uništene, ali i da jesu, tužitelj nije dostavio nikakav dokaz o vrijednosti navedeni tenisica osim fotografije kutije za koju se ne zna od kojih točno tenisica potječe. Nadalje, ispisana uplatnica s iznosom od 400,00 kn također nije dokaz da je tužitelju nastala šteta. Slijedom navedenog tuženik ističe kako su navedeni dokazi bespredmetni i kao takvi ne smiju i ne mogu biti uzeti u obzir. Nadalje, kako tuženik osporava visinu naknade štete kako ju potražuje tužitelj, to je suglasan da se radi utvrđivanja visine naknade štete provede medicinsko vještačenje, i to na okolnost visine štete, ranijeg zdravstvenog stanja, te svih kvalifikatornih okolnosti, završetka liječenja. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da Naslovni sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te tužitelja obveže na naknadu parničnog troška tuženiku. Predlaže provesti med. vještačenje.

3. Tužitelj je podneskom od 03. travnja konačno uredio tužbeni zahtjev. Tužitelj priznaje svoj doprinos štetnom događaju u omjeru od 30% stoga potražuje iznos od

2.069,44 EUR, odnosno iznos od 1.690,89 EUR zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, iznos od 252,00 EUR za tuđu pomoć i njegu, iznos od 89,38 EUR za uništene stvari, iznos od 37,16 EUR za trošak članarine u klubu. S obzirom je tuženik u mirnom postupku isplatio iznos od 1.319,26 EUR na ime nespornog dijela neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete, te iznos od 33,18 EUR na ime uništenih stvari tužitelj konačno potražuje iznos od 722,12 EUR, odnosno iznos od 623,63 EUR zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i tuđu pomoć i njegu, iznos od 61,33 EUR za uništene stvari, iznos od 37,16 EUR za trošak članarine u klubu.

3.1. Kako se tuženik u roku od 15 dana od dana kada mu je dostavljen predmetni podnesak tužitelja (zaprimio 10. travnja 2026.) nije izjasnio o djelomičnom povlačenju tužbe, to se temeljem čl. 193. st. 2. ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 11720/03., 55/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022. i 114/2022., dalje: ZPP) smatra kako je pristao na djelomično povlačenje tužbe pa je riješeno kao u točki I izreke rješenja.

4. U provedenom dokaznom postupku sud je pročitao Potvrdu PP Dugo Selo Klasa; 211-04/21-P/34465 od 14. prosinca 2021. (list 5-6), med. dokumentaciju (list 7-11), pregledao fotografije (list 12-14, 17), pročitao račune (list 15-16, 31), odštetni zahtjev list 18), fotoelaborat predmetnog štetnog događaj PP Dugo Selo Klasa: 511-04/21-P/34465 od 24. veljače 2023. (list 40-42), izveo dokaz medicinskog vještačenja po vještaku doc.prim.dr.sc. Jakši Filipović-Čuguri (list 43-44), saslušan je svjedok Mladen Šimunec (list 57-58), zz tužitelja majka Zdenka Đuran (list 58-59, 97-98), izveo dokaz prometnim vještačenjem po vještaku Berislavu Šimunoviću (list 64-71), pročitao Potvrdu (list 96).

4.1. Ostale dokazne prijedloge sud nije izvodio iz razloga ekonomičnosti te s obzirom je sud na temelju izvedenih dokaza utvrdio sve sporne činjenice, te je tužitelj na ročištu od 22. travnja 2026. naveo da su svi dokazi potrebni za donošenje odluke izvedeni, dok tuženik na navedeno ročište nije pristupio.

5. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatom naknade imovinske i neimovinske štete.

6. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 11720/03., 55/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023., dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Nije sporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija, odgovornost tuženika, da je tuženik prije podnošenja tužbe isplatio tužitelju dio štete u iznosu od

1.352,44 EUR s osnove imovinske i neimovinske štete, te da je tužitelju pomoć i njegu pružala majka.

8. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, doprinos tužitelja štetnog događaju, odnosno da li je tuženik isplatom iznosa od 1.352,44 EUR u potpunosti obeštetio tužitelja za nastalu mu štetu u prometnoj nesreći.

9. Na okolnost osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva provedeno je medicinsko vještačenje po doc.prim.dr.sc. Jakši Filipović-Čuguri, izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju tužitelja, te je saslušan svjedok i zz tužitelja, dok je na okolnost doprinosa tužitelja štetnom događaju provedeno prometno vještačenje po vještaku Berislavu Šimunoviću.

10. Svjedok Mladen Šimunec je u svom iskazu naveo kako je stajao prednjim dijelom vozila na trotoaru ispred zebre jer je to jedina mogućnost da se uključi na glavnu cestu sa mjesta gdje je bio prije parkiran. Bio je mrak, kombi kojim je upravljao nema vidljive bočne strane zbog čega je gledao desno suvozačevo staklo i lijevo staklo kod vozača da li nailazi netko od pješaka. S obzirom da nije vidio nikoga krenuo je i nakon što je prošao 1-2 metra sa desne strane mu je s trotoara naišao tužitelj na biciklu te je udario zadnji lijevi dio bicikla tužitelja. Dječak je pao sa bicikla, navodi da je odmah zaustavio vozilo. Netko je pozvao hitnu pomoć i policiju. Obratio se tužitelju, pitao ga kako je te je vidio da ga boli noga u gležnju no taj dio njegovog tijela bio je obučen i nije vidio o kakvoj se ozljedi radi. Navodi kako tužitelj nije imao kacigu niti upaljeno svjetlo na biciklu. Do kontakata između vozila kojim je upravljao i bicikla došlo na zebri, tamo je cesta osvijetljena. Tužitelj se kretao u istom smjeru kao i on i došao je na pješački prijelaz paralelno sa njegovim kombi vozilom. Tužitelj se nije kretao po biciklističkoj stazi koja se nalazi uz glavnu cestu već je dolazio okomito na tu biciklističku stazu. U prekršajnom postupku proglašen je krivim za ovu prometnu nezgodu.

11. ZZ tužitelja majka Zdenka Đuran je u svom iskazu navela kako i dalje ima bicikl koji je oštećen u štetnom događaju kao i tenisice koje su uništene jer je preko tenisice prešlo vozilo i odozgora su vidljivi tragovi prelaska vozila. Navodi kako je na slici kutije tenisica vidljiva njihova cijena. Radilo se o Adidas tenisicama koje su kupljene 2 mjeseca prije štetnog događaja, te je tužitelju bila poderana i trenirka no radilo se o običnoj trenirci ine sjeća se koliko ju je platila, od prilike 10 eura. Članarinu su u taekwondo klubu u Dugom Selu plaćali i za vrijeme dok tužitelj nije mogao ići na treninge zbog ozljeda jer je to bio jedini način da ostane u klubu.

11.1. U svom dodatnom saslušanju navodi da je tenisice platila nekih 450,00 kuna a do zabune je došlo jer je najvjerojatnije slikala krivu kutiju. Naime, ima još dva sina te je vrlo lako moguće da je slikala kutiju od tenisica koje je kupila nekom drugome od dva sina. U odnosu na članarinu za taekwondo klub nakon štetnog događaja tužitelj nije odrađivao treninge četiri mjeseca nakon štetnog događaja a u to vrijeme je postojalo pravilo da ako je netko bolestan plaća pola članarine. Tako da je plaćena članarinu za

dva mjeseca. U to vrijeme klub je imao drugog direktora. Bicikl koji je bio oštećen u štetnom događaju nije popravlján s obzirom je rama bila savijena te je susjed koji se bavi popravcima rekao da nam se ne isplati popravljati, s obzirom da bicikli neće držati ravninu.

12. Sud je prihvatio iskaze svjedoka i zz tužitelja jer nisu u suprotnosti s ostalim izvedenim dokazima.

13. Vještak Berislav Šimunović u svom nalazu i mišljenju od 27. veljače 2025. navodi da se štetni događaj dogodio 09. studenog 2011. oko 18.30 sati dok je bila noć, da je mjesto štetnog događaja dobro osvijetljeno svjetlima javne rasvjete, te da je došlo do naleta prednjeg desnog dijela teretnog vozila osiguranika tuženika na lijevu bočnu stranu bicikla tužitelja, u predjelu stražnjeg kotača. Naletna brzina vozila osiguranika tuženika iznosila je oko 7,6 km/h, dok se tužitelj na biciklu mogao kretati s prosječnom brzinom od oko 5 km/h do 15 km/h. Na kolniku nisu pronađeni tragovi koji bi ukazali na mjesto naleta. Prema načinima i smjerovima kretanja oba vozila prije štetnog događaja, do naleta je došlo na pješačkom prijelazu kolnika Ulice Josipa Zorića, oko 0,7 m do 0,9 m od produžetka desnog (južnog) ruba kolnika, gledano u smjeru kretanja vozila. Neposredno prije štetnog događaja oba vozila sudionika ovog štetnog događaja su se kretala sporednom cestom, pri čemu se tužitelj na biciklu kretao uz desni rub kolnika, usporedno i iza vozila osiguranika tuženika. Analiza je pokazala da je u trenutku kada je vozač vozila osiguranika tuženika poduzeo radnju pokretanja vozila ispred zaustavne linije raskrižja, oko 1,5 s prije sudara, tužitelj se na biciklu nalazio udaljen oko 4,2 m od mjesta sudara, odnosno bio je oko 3,2 m duboko na kolniku sporedne ulice. Da je vozač vozila osiguranika tuženika prije provjere kolnika Ulice Josipa Zorića i pokretanja vozila provjerio desni bočni retrovizor vidio bi tužitelja na biciklu kako se kreće uz desni rub kolnika sporedne ulice, iza njegovog vozila. Pa da je prilikom pokretanja vozila vodio računa o tužitelju, zaustavio bi se na pješačkom prijelazu prije linije kretanja tužitelja koji bi u tom slučaju s biciklom sigurno prošao kolnikom Ulice Josipa Zorića pa do ovog štetnog događaja ne bi došlo. Da je tužitelj na biciklu imao prednje svjetlo i na sebi reflektirajući prsluk, bio bi znatno vidljiviji i uočljiviji vozaču vozila osiguranika tuženika, koji bi u tom slučaju mogao i perifernim vidom uočiti tužitelja kako se kreće desno od vozila. U tom bi slučaju vozač vozila osiguranika tuženika mogao na više načina izbjeći ovaj štetni događaj. Da je tužitelj došavši do raskrižja sporedne ulice i Ulice Josipa Zorića se zaustavio i sišao s bicikla, s namjerom da kolnik pređe kao pješak gurajući bicikl pored sebe, vidio bi vozilo osiguranika tuženika u radnji uključivanja na kolnik Ulice Josipa Zorića. Pa da je tužitelj tada odustao od prelaska i propustio vozilo osiguranika tuženika da se uključi na kolnik Ulice Josipa Zorića i da je tek nakon toga poduzeo radnju prelaska kolnika, do ovog štetnog događaja ne bi došlo.

14. Nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti je prihvaćen jer je jasan, logičan, sukladan medicinskoj dokumentaciji tužitelja, sačinjen na temelju pravila struke i

pregleda tužitelja, a sve uzimajući u obzir da stranke nisu imale prigovor na nalaz i mišljenje.

15. Iz gore navedenog sud je utvrdio da se 09. studenog 2021. oko 18.30 sati dogodila prometna nezgoda na način da se neposredno prije štetnog događaja vozilo osiguranika tuženika radnjom skretanja u desno, uključivalo sa sporedne ulice u desnu (južnu) prometnu traku kolnika Ulice Josipa Zorića, u smjeru istoka. Tužitelj se neposredno prije štetnog događaja na biciklu kretao uz desni (istočni) rub kolnika sporedne ulice, usporedno s vozilom osiguranika tuženika. Dolaskom do raskrižja s Ulicom Josipa Zorića, tužitelj se na biciklu nastavio kretati ravno, po pješačkom prijelazu, kada je na stražnji lijevi bočni dio bicikla tužitelja s prednjim desnim dijelom naletjelo vozilo osiguranika tuženika.

15.1. Do štetnog događaja ne bi došlo da je vozač vozila osiguranika tuženika prije provjere kolnika Ulice Josipa Zorića i pokretanja vozila provjerio desni bočni retrovizor, vidio bi tužitelja na biciklu kako se kreće uz desni (istočni) rub kolnika sporedne ulice, iza njegovog vozila pa da je tom prilikom vodio računa o tužitelju zaustavio bi se na pješačkom prijelazu prije putanje kretanja tužitelja koji bi u tom slučaju s biciklom sigurno prošao kolnik Ulice Josipa Zorića. I to sve, unatoč tome što bicikl tužitelja nije imao prednje svjetlo, a tužitelj reflektirajući prsluk s obzirom je mjesto štetnog događaja dobro osvijetljeno svjetlima javne rasvjete. Međutim, da je tužitelj imao prednje svjetlo i reflektirajući prsluk, bio bi znatno vidljiviji i uočljiviji vozaču vozila osiguranika tuženika, koji bi u tom slučaju mogao i perifernim vidom uočiti tužitelja kako se kreće desno od vozila. U tom bi slučaju vozač vozila osiguranika tuženika mogao na više načina izbjeći ovaj štetni događaj. Isto tako, da je tužitelj došavši do raskrižja sporedne ulice i Ulice Josipa Zorića se zaustavio i sišao s bicikla, s namjerom da kolnik pređe kao pješak gurajući bicikl pored sebe, vidio bi vozilo osiguranika tuženika u radnji uključivanja na kolnik Ulice Josipa Zorića pa da je tada ostao zaustavljen i da je propustio vozilo osiguranika tuženika da se uključi na kolnik Ulice Josipa Zorića i da je tek nakon toga poduzeo radnju prelaska kolnika, do ovog štetnog događaja ne bi došlo.

16. Prema odredbi čl. 1064. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018. i 126/2021., dalje: ZOO) za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik s time da se on može osloboditi odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (čl. 1067. st. 3. ZOO) u kojem slučaju oštećenik ima pravo samo na razmjerno smanjenju naknade. Imajući u vidu navedeno, osiguranik tuženika je, po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju odgovoran za nastanak štetnog događaja od 70%, u kojem omjeru je tuženik, kao njegov osiguratelj, obvezan tužitelju naknaditi štetu, dok je tužitelj doprinio nastanku iste u omjeru od 30%.

16.1. Naime, pri odlučivanju o omjeru odgovornosti tuženika sud je imao u vidu da je tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja i to iz razloga što prilikom štetnog događaja nije postupio u skladu s odredbom čl. 112. st. 7. Zakona o sigurnosti prometa

na cestama (NN 67/2008., 48/2010., 74/2011., 80/2013., 158/2013., 92/2014., 64/2015., 108/2017., 70/2019. i 42/2020., dalje: ZOSPC). U navedenom članku je određeno da je vozač bicikla koji se kreće biciklističkom stazom dužan prije stupanja na kolnik ceste koju namjerava prijeći, kada biciklistička staza preko kolnika nije označena, zaustaviti bicikl i gurati ga kao pješak preko obilježenog pješačkog prijelaza ili kolnika ceste, a što tužitelj nije učinio već je kolnik prelazio na biciklu. Stoga je sukladno navedenom, po mišljenju ovoga suda, osiguranik tuženika odgovoran u omjeru od 70%.

16.2. Nadalje, sud je također utvrdio da je osiguranik tuženika doprinio štetnom događaju jer nije postupio sukladno odredbi čl. 38. st. 1. ZOSPC-a u kojoj je određeno da je vozač dužan obratiti pažnju na pješake koji se nalaze na kolniku ili stupaju na kolnik. Naime da je osiguranik tuženika prije poduzimanja radnje skretanja provjerio desni bočni retrovizor, u kojem slučaju bi onda vidio tužitelja, uspio bi zaustaviti vozilo prije putanje kretanja tužitelja i time ne bi došlo do šetnog događaja. Stoga je sukladno navedenom, po mišljenju ovoga suda, osiguranik tuženika odgovoran u omjeru od 70%.

17. Vještak doc.prim.dr.sc. Jakša Filipović-Čugura u svom nalazu i mišljenju od 08. ožujka 2023. navodi da je tužitelj u štetnom događaju zadobio ozljedu napuknuća lijeve lisne kosti. Ozljeda koju je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju može se dogoditi u dinamici ozljeđivanja, što predstavlja uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Kod tužitelja je učinjena dijagnostička obrada i provedena adekvatna terapija. Po završenom liječenju nisu zaostale trajne posljedice.

17.1. Vještak navodi da je tužitelj trpio je bol jakog intenziteta u trajanju od 1 dana, srednjeg intenziteta 5 dana i manjeg intenziteta 50 dana kumulativno. Primarni strah bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda, strah jačeg intenziteta bio je u trajanju od 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana, dok se potom nastavlja stanje tzv. kasnog straha u vidu bojaznosti i zabrinutosti od 40 dana kumulativno. Nakon predmetnog šetnog događaja tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć u trajanju 2h dnevno kroz 30 dana.

18. Nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti je prihvaćen jer je jasan, logičan, sukladan medicinskoj dokumentaciji tužitelja, sačinjen na temelju pravila struke i pregleda tužitelja, a sve uzimajući u obzir da stranke nisu imale prigovor na nalaz i mišljenje.

19. Temeljem odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi čl. 1100. ZOO-a tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje.

20. Člankom 1100. st. 2. ZOO-a propisano je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih

boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koji nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećeni ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

21. Prema odredbi čl. 1085. st. 1. ZOO-a odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Prema stavku 3. istoga članka ZOO-a kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete, a prema stavku 4. naknada u novcu dosudit će se oštećeniku ako on to zahtijeva, a okolnosti danog slučaja ne opravdavaju uspostavu prijašnjeg stanja. Prema odredbi čl. 90. ZOO-a sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

22. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka Jakše Filipović-Čugure, utvrđeno je da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046. ZOO-a). Pritom je uzet u obzir utvrđeni intenzitet pretrpljenih bolova, kao i pretrpljenog straha po provedenom liječenju. Pored toga sud je utvrdio da tužitelju pripada i pravo na naknadu nenovčane imovinske štete povodom pružene tuđe pomoći i njege u opsegu koji je prema ocjeni vještaka bio potreban, s obzirom na pretrpljeno ozljeđivanje u štetnom događaju, sukladno čl. 1095. st 1. ZOO-a.

23. Dakle, imajući u vidu ozljede koje je tužitelj pretrpio, intenzitet i trajanje fizičkih bolova i straha, kao i duševne bolove koje je trpio, opisani u točki 17.1. obrazloženja, utvrđeno je da joj je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. S obzirom na to da je utvrđeno kako je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO-a da se tužitelju dosudi pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu. Pritom trajanje i jačina fizičkih bolova i straha, kao i težina povrede prava osobnosti, opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade kojom se ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Nadalje, s obzirom da je tužitelj pretrpio i bolove i strah, sud je utvrdio da je opravdano dosuditi jedan iznos za svu nastalu štetu. Pritom je sud imao u vidu i inflatorna kretanja što je općepoznata činjenica i zbog čega su troškovi života od srpnja 2019. do svibnja 2026. jako porasli. Stoga je sud utvrdio da tužitelju s obzirom na ranije opisane bolove i strah pripada iznos od 2.500,00 EUR na ime neimovinske štete.

24. U pogledu nenovčane imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege, sukladno provedenom vještačenju utvrđeno je da je tužitelju ista bila potrebna ukupno 60 sati (trideset dana po dva sata dnevno). Prema slobodnoj ocjeni, u skladu s člankom čl. 223. ZPP-a utvrđeno je da cijena sata pružanja pomoći i njege iznosi 4,00 EUR iz čega proizlazi da visina štete za pružanje tuđe njege i pomoći iznosi 240,00 EUR.

25. Nadalje, na temelju provedenih dokaza utvrđeno je da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju pretrpio i imovinsku štetu u vidu uništenih osobnih stvari, i to uništenih tenisica, bicikla, troška članarine u klubu, stoga je na temelju čl. 1085. i čl. 1089. st. 1. i st. 2. ZOO-a tuženik dužan tužitelju naknaditi i imovinsku štetu za uništene stvari. S obzirom da tužitelj u postupku nije podnio konkretne dokaze o visini nastale štete za uništene stvari, vodeći se načelom ekonomičnosti iz čl. 10. st. 1. ZPP-a, sud je visinu ove imovinske štete odredio sukladno članku 223. st. 1. ZPP-a po slobodnoj ocjeni, s obzirom da bi utvrđivanje visine imovinske štete za uništene stvari bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama i znatno bi oduljilo postupak. Uzevši u obzir da se radi o osobnim stvarima, a tužitelj nije tvrdio da se radi o stvarima od posebne niti velike vrijednosti, sud je primjenom čl. 223. st. 1. ZPP-a tužitelju dosudio za tenisice iznos od 59,06 EUR, za bicikl iznos od 68,63 EUR, sveukupno 127,69 EUR.

25.1. U odnosu na članarinu, sud je naknadu štetu u iznosu od 53,09 EUR odredio temeljem uplatnice s lista 15, odnosno lista 31. Iako je tuženik podneskom od 09. ožujka 2026. dostavio e-mail prepisku s predsjednicom taekwondo kluba Dugo Selo, sud navedeni dokaz nije uzeo u obzir jer je dostavljen nakon zaključenja prethodnog postupka, a ne radi o dokazu koji nije mogao biti predložen prije zaključenja prethodnog postupka.

26. Stoga ukupno tužitelju zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu pripada iznos od 2.740,00 EUR, na ime imovinske štete u vidu uništenih stvari pripada iznos od 127,69 EUR te članarine iznos od 53,09 EUR, sveukupno 2.920,78 EUR. Navedeni iznos valjalo je umanjiti za 30% doprinosa tužitelja štetnom događaju, pa stoga tužitelju pripada iznos od 2.044,55 EUR, odnosno zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu pripada iznos od 1.918,00 EUR, na ime imovinske štete u vidu uništenih stvari iznos od 89,38 EUR te članarine iznos od 37,16 EUR. Kako je tuženik isplatio tužitelju iznos od 1.319,26 EUR na ime neimovinske štete, te iznos od 33,18 EUR na ime uništenih stvari to tužitelju zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu pripada iznos od 598,74 EUR, te na ime imovinske štete u vidu uništenih stvari iznos od 56,20 EUR, te članarine iznos od 37,16 EUR, sveukupno iznos od 692,10 EUR, pa je ovom presudom naloženo tuženiku platiti navedeni iznos.

27. Sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, pored glavnice duguje i kamate.

28. Tužitelju je dosuđena zatezna kamata na dosuđeni iznos cjelokupne štete od 04. veljače 2022. kao dana podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate, kako to navodi tužitelj i proizlazi iz odštetnog zahtjeva za naknadu štete, a što tuženik nije osporavao. Naime, temeljem čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013. i 152/2014., dalje: ZOOP) u vezi s čl. 183. st. 2. ZOO-a oštećena osoba ima pravo i na isplatu zatezne kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate jer se od tog dana smatra da je

tuženik bio upoznat sa svim elementima štete, dakle i o njegovom obujmu, dok je u preostalom dijelu zateznih kamatama odbijen.

29. Odluka o kamati se temelji na čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 78/2015., dalje: ZIDZOO) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dan nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

30. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 5. ZPP-a i sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23, dalje u tekstu: OT), s obzirom tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

30.1. Tužitelju je za radnje obavljene dok vrijednost predmeta spora iznosi 1.488,09 EUR priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7.1. Tarife) 100 bodova, trošak sastava podneska od 03. listopada 2022. i 24. ožujka 2023. (Tbr. 8.1. Tarife) po 100 bodova, ukupno 200 bodova, trošak zastupanja na ročištu od 09. veljače 2023., 15. studenog 2024. i 04. ožujka 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) po 100 bodova, ukupno 300 bodova, trošak odštetnog zahtjeva (Tbr. 32.1. Tarife) 100 bodova, ukupno 700 bodova. Za radnje obavljene dok vrijednost predmeta spora iznosi 722,12 EUR priznat trošak sastava podneska od 03. travnja 2026. (Tbr. 8.1. Tarife) po 75 bodova, trošak zastupanja na ročištu od 22. travnja 2026 (Tbr. 9.1. Tarife) 75 bodova, trošak pristupa na ročište za objavu (Tbr. 9.3. Tarife) 37.5 bodova, ukupno 187.5 bodova, sveukupno 887.5 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR iznosi 1.775,00 EUR, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 2.218,75 EUR. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 EUR, sudska pristojba na presudu u iznosu od 26,54 EUR (Tar.br. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (NN 37/2023.)), te trošak vještačenja u iznosu od 199,09 EUR, pa je tužitelju valjalo odrediti trošak u ukupnom iznosu od 2.470,92 EUR zajedno sa zatraženom zateznom kamatom tekućom od donošenja odluke do isplate po stopi iz članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 126/2021., 114/2021., 156/2022. i 155/2023.), a sve sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. i 06/2024.).

31. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 21. veljače 2023. s obzirom je tim podneskom tužitelj obavijestio sud da je uplatio predujam za vještačenje, a što sud može provjeriti i kroz e-spis. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak

sastava podneska od 01. rujna 2023. jer tim podneskom tužitelj požuruje postupanje suda, a ne radi o trošku koji je bio potreban za vođenje ovog postupka.

32. Sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a tuženik nema pravo na naknadu troška.

U Zagrebu 26. svibnja 2026.

Sudac:

Borna Pešek

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-88dc6**

Kontrolni broj: **04fd0-f0d9b-150a4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.